

De aap kwam pas laat uit de mouw in het grote grondtalendebat

Binnenkort komt op de Generale Synode van de PKN de toekomst van de kerkelijke opleiding ter sprake. Een van de vragen gaat het over het ambt van predikant, en of hij een academische scholing moet hebben gehad, met daarin Hebreeuws en Grieks, nodig om de bijbelse verhalen in hun grondtalen te kunnen lezen. De Nieuwe Bijbelschool, met de PThU verbonden in de persoon van Marco Visser, organiseerde in verband daarmee het zogenaamde 'grote grondtalendebat'.

Jan Offringa, predikant in Wijk bij Duurstede, mocht als eerste, Ad van Nieuwpoort, predikant in Bloemendaal, als tweede debater optreden. Offringa, die zich verbonden weet met het netwerk 'Liberaal Christendom', hing de stelling aan dat je best een preek kan maken zonder de Hebreeuwse/Aramese (OT) dan wel de Griekse (NT) teksten te hebben bestudeerd. Wat je nodig hebt, zijn een paar goede vertalingen die je naast elkaar legt, en een paar goede commentaren, zo zei hij. Het is een kwestie van prioriteiten stellen, te midden van heel veel taken die je als predikant hebt. Daarnaast liet hij weten dat je, mocht je ergens niet uitkomen, ook heel goed een beroep kan doen op een collega uit de werkgemeenschap die je als bijbelwetenschapper kent.

Van Nieuwpoort, oprichter van de Nieuwe Bijbelschool, vond het onmogelijk om niet zelf de teksten in de grondtalen te lezen. Hij houdt dat niet alleen voor de *core business* van de predikant, maar ook waarin de predikant zich onderscheidt van alle andere beroepen. En daarbij komt, dat werk vindt zijn doorwerking in alle andere dingen die de predikant doet. Maar het lezen en bestuderen van de bijbelse teksten in de grondtalen is zijn primaire taak als predikant.

Deze blog schrijf ik om van dat debat verslag te doen. Zeker, maar meer nog om iets anders, en wel om de aap die pas laat uit de mouw kwam. Want verderop in het debat, kwam m.i. het meest belangrijke punt aan de orde waarom beide heren-predikanten zo ver van elkaar staan. Dat ging namelijk over de vraag hoe God zich openbaart? Jan Offringa is van opvatting dat God zich overal in kan openbaren: in het Woord, ja zeker, maar ook in mensen, in de natuur, in muziek en in een ritueel als de liturgie. Daar dacht Ad van Nieuwpoort gans anders over. Hij is van mening dat God zich alleen in het Woord openbaart. Die bijbelse teksten zijn dus van essentiële betekenis. God kan niet anders dan door deze teksten tot ons spreken.

Het was jammer dat men daar niet op doorging, want ligt daar niet hét eigenlijke, hét grote verschilpunt tussen deze twee stellingnames/opvattingen? Ik had Offringa daar graag verder over gehoord: hoe God door/in(?) de natuur tot ons spreekt. Dat wordt immers niet zozeer een kwestie van spreken, maar van ervaren, maar dan komt de bal geheel aan onze kant te liggen. Dan gaat het immers om onze ervaring. Maar komt er ook nog iemand naar ons toe? Iemand die ons iets te zeggen heeft?

Nico Riemersma